

וכי אזלה תו ד' אמות ליחייב עליהו דנעשית מחשבתו ראשונה -

And when it went the additional אמות ד' he should be liable for them also, since his initial intent was fulfilled –

now clarifies an additional difficulty:

ולחכי קאמר הש"ס לאו היינו דאמר ליה רבינא לרב אשי -

And therefore (according to what תוספות said previously) we will understand **what the גמרא said**, 'is this not what רבינא said to אשי'; which is seemingly odd -

דלא הוה ליה לאיתויי מילתיה דרבינא -

For the גמרא should not have mentioned the argument of רבינא, but merely state that logically he is פטור, since it did not land where he intended⁷ -

אלא שרוצה לסתור לו אף מה שהיה פשוט לו הרי כתב שם משמעון:

Rather the reason the גמרא cited רבינא was because the גמרא **wanted to disprove this which was so obvious to him** that by וזרק ד' he is חייב because it is similar to **כתב שם משמעון**, so the גמרא counters that from רבינא's question we see that we cannot compare the cases of וזרק ד' to נתכוין לזרוק ח' וזרק ד'.

SUMMARY

The גמרא cites רבינא here to show that רבינא also maintains that one cannot compare כתב שם משמעון to נתכוין לזרוק ח' וזרק ד'.

THINKING IT OVER

Perhaps we can distinguish⁸ that נתכוין לזרוק ח' וזרק ד' is indeed not comparable to ד' (as opposed to שם משמעון [where he must write שם]). However by זרק מרה"י לרה"ר ועבר because by וד' he did not want it to go ד', and it need not go ד' (as opposed to שם משמעון). However by לבסוף ד' if we maintain קלוטה, so seemingly when he wants it to land ד', אמות ברה"ר it must also land immediately in the beginning of the רה"ר on account of קלוטה, so seemingly it is similar to שם משמעון. Even if רבינא maintains that ח' וד' is not like שם משמעון, it does not explain his question on ר"י, for there it is similar?⁹

⁶ The גמרא shortly, when presented with the query of מהו ח' וזרק ד', נתכוין לזרוק ד' וזרק ח' מהו, replied, רבינא לרב, 'ולאו היינו דאמר ליה רבינא לרב אשי'.

⁷ See מהרש"א.

⁸ See footnote # 5.

⁹ See קהילת יעקב and חי' רע"א.